

UN FORAT DEL PANNY



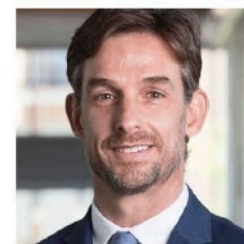
al passat

Una cantata de Paco Moreno
Que parla de la història i les tradicions
de Molins de Rei



**MOLINS DE
UN MUSEU R!**

a L'aire LLIURE



Aquesta publicació és l'expressió tangible d'una iniciativa d'aquelles que ens fan sentir orgullosos de la comunitat educativa de la nostra vila, ja que per segon any consecutiu celebrem una experiència inoblidable: una cantata dels alumnes de 4t de primària.

Aquest llibre que teniu entre les mans és fruit de la voluntat de sumar l'amor per la música i la difusió i el coneixement de la nostra història i les nostres tradicions, una expressió clara de com la col·laboració entre els centres educatius de primària de la vila i l'Escola Municipal de Música Julià Canals i l'Ajuntament reverteix en la comunitat i més en concret en els nostres nens i nenes.

Grans i petits, mireu pel forat del pany i gaudiu amb les cançons d'aquest llibre.

Com diu en Paco Moreno, l'ànima d'aquesta publicació, la música és un dels millors mitjans per transmetre coneixements, valors i sentiments.

Vostre és el futur, nens i nenes, i en sereu protagonistes. Ara és el moment d'aprendre i conèixer gaudint, per tal de que pugueu contribuir a construir una vila millor.

Us convido a gaudir de la lectura, a ser protagonistes de la música i de l'alegria que destil·len aquestes pàgines.

Xavi Paz Penche
Alcalde de Molins de Rei

© de la música i la lletra de les cançons: Paco Moreno Muñoz

© de l'edició: Ajuntament de Molins de Rei i Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat
Retrat de Lluís de Requesens. Juli Borrell i Pla © Museu Marítim de Barcelona (col·lecció)

Veus: Mireia Monné, Núria Castaño i Clàudia Blasi (en representació de l'Escola de Música)
i Cor infantil de 4rt de primària del Col·legi Virolai de Molins de Rei

Correcció: Servei Local de Català de Molins de Rei

Disseny: David Díaz Acuña - david@dda.cat

Impressió: Psicogràfics - e-mail@psicografics.com

Referències fotogràfiques:

Arxiu Municipal de Molins de Rei · Meritxell Ferrer · Alfred Bofill · Joan Sala · J. Vila
ATV · Aloy · Torné · J.M. Monneny · Xavier Gómez · Guillem Fotògrafs

Amb la col·laboració de l'Arxiu i el Museu Municipal

Agraïm la col·laboració de l'Alfred Bofill i del Manel per la cessió de l'ús d'il·lustracions

Un agraïment especial a la Gemma Tribó Traveria per les seves paraules i suport

Es permet la reproducció parcial i no lucrativa d'aquesta obra sempre que se'n citi la referència bibliogràfica, tret del retrat de Lluís de Requesens que s'ha de sol·licitar al Museu Marítim.

Amb aquesta Cantata faig realitat un dels meus somnis: poder oferir als nens i nenes de la meua vila, una obra musical que parli de la nostra història. Moltes gràcies a totes les persones que m'heu ajudat a fer-ho possible.

La música sempre ha estat un dels millors mitjans per transmetre coneixements, valors i sentiments . Mireu atentament pel *Forat del pany* i deixeu-vos portar per la música. Ella s'encarregarà de donar-nos coneixements sobre el nostre patrimoni, valors que ens faran créixer com a persones i sentiments que només la música pot arribar a transmetre.

Paco Moreno



La cantata

Música i lletra de Paco Moreno

<https://www.molinsderei.cat/cantata>

Amb aquest codi QR o aquesta adreça url
podeu accedir als vídeos de les cançons que trobareu a continuació

The right page features a decorative background of white musical notes and staves that flow from the top left towards the bottom right. At the end of this musical line, there is a grey outline of a keyhole.

UN FORAT DEL PANY AL PASSAT

EL MUSEU

(Paco Moreno)

Una porta al misteri i parets on penjar
quadres d'altres moments que algú va dibuixar.
Vitrines que mostres pedres i objectes del passat,
fotos antigues en un paper de diari arrugat.
Uns segons contemplant, omplint tot de petits instants.

Passadís de la calma, només se sent el caminar
de les nostres petjades, que s'aturen de tant en tant.
Uns segons contemplant, omplint tot de petits instants.

Al Museu el pas de la vida es reflecteix com en un mirall
i el saber omple els racons com branques d'arbres.
Uns segons contemplant, omplint tot de petits instants.

Un lloc on les paraules emmudeixen per calmar.
Un lloc on les mirades es perfilen fins a arribar al detall.
Un lloc per fer volar la nostra imaginació.
Un lloc perquè cadascú aprengui a treure de si el millor.

Un forat del pany que porta al passat.

El Museu Municipal de Molins de Rei reflecteix la història, la cultura i l'artesanía de la vila. El Museu va ser creat el 1953 en un espai de la fàbrica tèxtil de Can Samaranch pel seu director, Enric Madorell i Claramunt (1897-1990).

L'espai aviat va resultar insuficient i l'any 1968 l'Ajuntament va cedir un local al carrer Pintor Fortuny. Les peces es van traslladar, en dipòsit, de Can Samaranch a aquest nou espai i el Museu de Molins de Rei passà a anomenar-se Museu Municipal de Molins de Rei.

L'any 2018 el Museu obrí un nou espai a Ca n'Ametller amb l'objectiu d'esdevenir un centre de serveis de qualitat i a l'abast de tots els ciutadans. La seva activitat se centrà en la conservació, la restauració, la documentació i la difusió del patrimoni local.



Estris de l'època romana. Segles I-III



Teulada romana



Obres del pintor molinenc Miquel Carbonell Selva (1854-1896)



Ceràmica feta a mà.



Roda de molí per fer farina de blat. S. XIX



Restes d'una barcaça utilitzada per travessar el riu abans de la construcció del pont de Carles III

SÓN TRES MONUMENTS

(Paco Moreno)

Moltes felicitats! Per molts anys!
Són tres edificis que ja han fet els 100 anys.
Si tu vas en bici, segur que te'ls trobaràs.
Per molts anys!

Si tu vas pel terraplè, un de molt gran allà veuràs:
a aquest li diem el Foment. Cafè i teatre hi trobaràs.

Si després vens de la piscina, per l'Onze de setembre,
vigila molt i frena bé. Si no, a la Fede t'estamparàs.

La Peni és l'altre del grupet. Té el poliesportiu al costat. Si vols,
després de fer un partit, allà ens trobem per fer un entrepà.

Fede, Peni i Foment, més que edificis són monuments.

A l'arribar la nit i quan els somnis de la gent omplen els carrers,
llavors ells juguen mirant el cel. A veure qui compta més estels!

Uooooh!

Tres edificis. Tres monuments.

Uooooh!

Ja han fet els 100 anys.

Fede, Peni i Foment, al nostre costat!

Per Nadal, Els Pastorets omplen La Peni de gom a gom.

Cada any també s'omple la sala amb el Festival de Cine de Terror.

Durant molts anys, la Montse ens dona les entrades del Foment.

Amb un somriure ens convida a gaudir d'un gran moment.

A la pista de la Fede hem fet ballades en concerts,
riures i corredisses fent veure que juguem al camell.

Fede, Peni i Foment, més que edificis, són monuments.

A l'arribar la nit i quan els somnis de la gent omplen els carrers,
llavors ells juguen mirant el cel. A veure qui compta més estels!

Per molts anys!!!



LA FEDE



La Fede

La Federació Local de Societats Obreres de Molins de Rei es va formar l'any 1915 per acollir les associacions de treballadors. Entre els anys 1917 i 1918 tenia la seu social en un cobert del mateix carrer, que va ser substituït per l'edifici actual, que es va començar a construir el 1921. Durant la Guerra Civil, les autoritats franquistes la van espoliar als seus propietaris, però quan va acabar la guerra, la van retornar als seus hereus. L'any 1998 va ser retornada a la vila. Actualment, l'edifici està al servei dels molinencs i les molinenques, i acull exposicions permanents.

LA PENI



La Peni o Joventut Catòlica

Quan l'entitat va ser fundada, el primer local social estava ubicat en una casa del carrer de Sant Miquel. L'associació, però, s'havia fundat el 1879 amb el suport de la Parròquia com un espai de joventut on s'organitzaven activitats culturals com el teatre. El nou edifici es va construir l'any 1921 i es va convertir ràpidament en un referent de la vida cultural de la vila. Les representacions d'*Els Pastorets* o *La Passió* són molt tradicionals. Actualment també acull esdeveniments importants com el Festival de Cinema de Terror.

EL FOMENT



El Foment Cultural i Artístic

Aquest edifici d'ús social va ser construït l'any 1921 per ser un local d'esbargiment on fer activitats culturals. Els espais interiors que en destaquen són la sala del cafè i el teatre d'estil italià, així com la pintura de la cúpula, de Jordi Pedrola, que va ser incorporada quan la restauració de finals de segle XX.



PALAU DE REQUESENS

(Paco Moreno)

*Fa molts, molts anys, un palau molt joïós
donava a la nostra vila un aire luxós.
Els Requesens el van fer construir.
Temporades d'esbarjo volien gaudir.*

*Horts i jardins hi havia al seu voltant.
Comoditats per poder descansar.*

Temporades d'estiu i primavera obrien les portes a la família d'en Galceran.

*Hi sojornaven prínceps i reis.
Molts gaudien d'aquell indret.*

Fins i tot allà van notificar que seria emperador Carles primer.

*Però els anys passaren i cada cop menys
visitaren la vila i els nostres carrers.*

Els Requesens van dir adeu-siau a aquelles estades en aquell bonic palau.

*I els seus murs envelliren amb el temps.
Les flors es pansiren, tot es va anar perdent.*

*Fins i tot les guerres el van fer malbé:
el destruïren i el cremaren.*

Va quedar molt malmès.

*Però ara, per sort, tornem a estar tots molt contents:
podrem gaudir del nostre palau un cop més
i un museu ens obrirà les portes de bat a bat
per contemplar l'art del Renaixement.*

Alçat a mitjan segle XV, va ser el palau dels Requesens, una família de la noblesa catalana. El recinte s'estenia a tocar del Camí Ral, fins a l'actual plaça de la Creu. Estava integrat per l'edifici principal, els magatzems per guardar els productes i eines del camp, i per l'hort i el jardí. S'hi hostatjaren reis i grans personatges. Amb el pas dels anys, deixà de ser lloc de residència de la noblesa, i les guerres i els incendis posteriors afectaren el seu estat de conservació.



Detall de capitell ornamentat (interior del palau)

EL FUTUR MUSEU DEL RENAISSAMENT

El projecte de rehabilitació i recuperació del Palau Requesens representa un gran avenç per al patrimoni cultural i per a la promoció turística de la vila.

El Palau, que fins ara ha estat tancat i en desús, serà el futur Museu del Renaixement. També serà el nou Punt d'Atenció Turística del municipi, amb l'objectiu d'informar vilatans i visitants d'arreu. El Palau Requesens és un edifici del segle XV declarat Bé Cultural d'Interès Nacional.

Des del punt de vista cultural, Molins de Rei es convertirà en un referent, ja que serà el primer museu monogràfic del Renaixement de Catalunya.

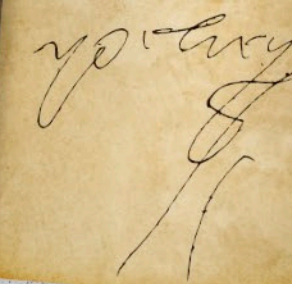
Carles V al Palau de Requesens



La seva primera estada, i de més llarga durada, va transcórrer entre el 8 de febrer de l'any 1519 i el 25 de gener de 1520: va arribar a Molins de Rei com a rei i en va sortir com a emperador. Carles I es va desplaçar al Principat per convocar les Corts a Barcelona. Una pandèmia de pesta allargà la seva permanència al Palau i, com que era allà, va rebre l'ambaixada oficial de l'imperi, la qual va comunicar-li el seu nomenament com a emperador.



En els anys 1535, 1537, possiblement en el 1538, el 1542 i el 1543, Carles V va tornar al Palau de Molins de Rei per a estades més breus; en algunes d'aquestes ocasions, acompanyat per la família reial.



Lluís de Requesens



Retrat d'Isabel de Requesens. Virreina consort de Nàpols. Pintat cap al 1518 per Rafael. Actualment està exposat al Museu del Louvre de París.



Sostre de la sala Gòtica

ELLA DORM SOBRE UNA PEDRA

(Paco Moreno)

*Ella dorm sobre una pedra
i reposen els records.
Ella dorm sobre una pedra
que molt abans havia estat pont.*

*Amb calma del matí
i el primer raig de sol,
les flors que l'envolten es van obrir,
l'embolcallen amb les seves olors.*

*Ella dorm sobre una pedra
mentre la gent camina a prop.
Fa molt que dorm sobre aquella pedra.
La gent passa sens parar atenció.*

*Una mare s'ha assegut
i agafa el seu nadó.
No fa gaire que ha nascut,
i amb la veu calma el seu plor.*

*Els seus somnis van creuar muntanyes
i traspasaren l'oceà... Margarida.
Els seus somnis, com la pluja,
s'escamparen a llocs llunyans... Margarida.*

*Seus somnis... Fins l'oceà... Margarida.
Seus somnis... Llocs molt llunyans... Margarida.*

*Dorm. Ja dorm.
Ella dorm al seu racó.*



Margarida Xirgu va ser una gran actriu catalana (Molins de Rei, 18/07/1888 - Montevideo, 25/04/1969). Va representar moltes obres de teatre i també va treballar al cinema. Va debutar en el teatre el 1902 i el 1911, i va fundar la seva pròpia companyia de teatre. El 1913 va començar la seva carrera internacional per l'Argentina, Uruguai i Xile. El 1936, any de l'inici de la Guerra Civil, començà una gira per Amèrica del Sud amb obres de Lorca. Va haver de quedar-se exiliada fins al dia de la seva mort a causa de l'esclat de la guerra i la posterior dictadura espanyola.

A la nostra vila hi ha hagut personatges importants, tant per la seva obra com pel llegat que ens han deixat, com per exemple: Bernat el ferrer, Lluís de Requesens, el Dr. Mestres, Julià Canals, el pintor Carbonell, Josep M^a Madorell, Josep Raich, Estefania de Requesens i molts més, que, com la Margarida Xirgu, formaran part sempre de la història de Molins de Rei.



EL NOSTRE PONT

(Paco Moreno)

Un gran pont vam construir tots junts.
Va ser gran un pont per passejar,
per poder passar a l'altra banda del riu
i unir-nos a altres pobles com germans.

Pedra a pedra el vam fer realitat.
Tot aquell esforç va ser important.
Perquè pedra a pedra el vam fer tan gran
que tothom en va parlar.

I el nostre pont va jugar amb el riu i els peixos.
I el nostre pont ens va omplir de vida a tots.

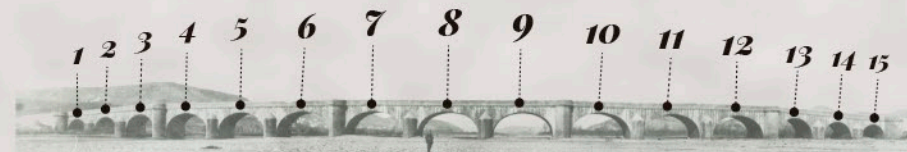
Un gran pont vam construir tots junts.
Va ser un gran pont per arribar,
a tots aquells llocs on sempre havíem somiat
i on vam poder fer noves amistats.

Pedra a pedra el vam fer realitat.
Tot aquell esforç va ser important.
Perquè pedra a pedra el vam fer tan gran
que tothom en va parlar.

I el nostre pont va jugar amb el riu i els peixos.
I el nostre pont ens va omplir de vida a tots.

Tanco els ulls i el veig allà plantat,
quinze arcades com uns grans badalls.
Com una catifa vermella ens convidà a passejar,
i al passar ens va fer sentir importants.

El nostre pont no hem d'oblidar mai.
El nostre pont ens va omplir d'il·lusió.
El nostre pont encara ens fa somiar.

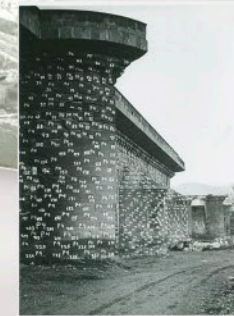


Durant dos-cents anys, el pont de Carles III
va ser la principal via de comunicació
entre les dues ribes del riu.

Vista aèria del pont malmès. 1971



L'extracció d'arids del fons del riu, duta a terme els anys
anterior, va anar descalçant alguns pilars del pont, i les
pluges i riuedes de l'any 1971 van destruir-ne la part central.



El 1972 hi va haver un intent
de reconstruir el pont en
un altre tram del riu, però
finalment es va decidir
demolir-lo i fer-ne un de nou.

Carros travessant el pont. Principis del S. XX



El Pont de les 15 arcades



Sota el regnat de **Carles III** es va encarregar
la construcció del pont per unir les dues ribes
del riu Llobregat.

Les obres es van dur a terme en quatre anys:
de l'octubre del 1763 a l'octubre de 1767.

QUÈ? QUI? COM? ON? QUAN? PER QUÈ?

(Paco Moreno)

Què? Qui? Com?

Què? Qui? Com?

Què? Qui? Com? On? Quan? Per què? (x2)

Unes preguntes et faré:

Què? Qui? Com? On? Quan? Per què?

Si les resols, estarà molt bé.

Què? Qui? Com? On? Quan? Per què?

Què van fer per ajudar l'agricultura del voltant?

Mmm... Deixa'm pensar.

Van fer el Canal de la Infanta per poder regular la xarxa que regava els camps de la vall baixa del riu Llobregat.

Qui va ser el primer vilatà i els molins li van encarregar?

En Bernat, en Bernat el ferrer va ser l'encarregat de cuidar els molins del rei i aquí tenim el nostre primer molinenc.

Com ho feien per protegir-se a l'Altmedieval?

Molts castells, com el Castellciuró, eren fortaleses per defensar. Vigilaven de possibles atacs. Protegien la vall del Llobregat.

On hi ha dibuixat un paó reial molt ben amagat?

A la façana de Ca n'Ametller el podràs veure amagat, si estàs molt concentrat. Entre finestres, balcons i també molts ornaments de només dos colors.

I quan Molins va destacar molt en el món industrial?

A mitjan segle XIX, amb Ferrer i Mora i, més tard, Samaranch. Dos grans exemples mercantils. Orgull de fàbriques d'aquí.

Per què Molins sempre ha estat important com a vila de pas?

Pel camí ral i els seus traginers; també el pont de Carles tercer. La Nacional dos; després, l'estació amb el pas dels trens de carbó. Molins de Rei, una vila important pel desplaçament de mercaders. Molins de Rei, una vila important per al transport i la comunicació



Què?

CANAL DE LA INFANTA

Va ser inaugurat el 21 de maig de 1819 per la mateixa Infanta Carlota. Constituïa la porta del canal que regava les terres properes, el qual va representar un gran benefici per a l'agricultura.

Qui?

BERNAT EL FERRER

L'any 1188, Alfons II, rei d'Aragó i comte de Barcelona, va encarregar la construcció d'uns molins a un tal Joan dit "dels molins". Una vegada construïts, i per decisió reial, els molins van quedar sota la responsabilitat de Bernat el ferrer.

Per què?

CAMÍ RAL

Durant l'època medieval va esdevenir l'eix principal de la població. L'any 2009, durant les obres de renovació del clavegueram del carrer del Molí se'n van trobar les restes que van pertànyer a la xarxa viària i urbana de la vila entre els segles XV i XIX. Un cop documentades, es van extreure fragments del paviment del segle XVII i materials ceràmics, que es conserven al Museu Municipal.

Quan?

FERRER I MORA

Edifici industrial, inspirat en els models de Manchester. Les obres de construcció es van portar a terme entre 1855 i 1857, i representà el salt a l'era de la industrialització d'una població que fins aleshores havia estat agrària.

SAMARANCH

Fàbrica tèxtil de principis del segle XX, propietat de la família Samaranch. És un complex fabril que inclou diverses naus, la torre del Rellotge i dues cases. La façana principal, amb la torre, va ser construïda l'any 1933, projectada per Joan Gumà, dins d'un estil proper a l'Art Déco.

On?

CA N'AMETLLER

A la plaça de la vila trobem Ca n'Ametller. La família dels Ametller ja consta documentada a Molins de Rei des del segle XV. L'edifici actual té els seus antecedents pels volts del segle XVII. Ha patit diverses remodelacions, les més significatives de les quals són les del segle XIX, en l'estil modernista de l'època. Al segle XX l'edifici passa a ser propietat municipal. Hi destaca l'esgrafiat de la façana, on es pot descobrir un paó reial molt ben amagat.

Com?

CASTELLCIURÓ

Les primeres notícies documentades del Castellciuró daten del segle X, quan era una fortalesa defensiva del terme d'Olorda. Formava part d'un conjunt de castells i fortaleses que, en l'època altmedieval, vigilaven, controlaven i protegien el territori de la vall del Llobregat. L'origen del seu nom sembla estar relacionat amb una derivació del cognom Cedró d'un dels primers propietaris.

ESTACIÓ DE TREN

La línia de ferrocarril Barcelona-Molins de Rei es va posar en servei el 1854. Gràcies a això, la vila es convertí en un centre de comunicacions que beneficià el transport de viatgers, la indústria, el comerç i, sobretot, l'agricultura durant els anys en què s'exportava la fruita cap a Europa.

CICATRIUS

(Paco Moreno)

La remor del batec que se sent
quan un colom mou les ales.
El record quan la por era present
mentre volaven les bales.

A la paret, cicatrius d'aquell temps.
Temps que mai s'oblida.
Al nostre pit, el regust d'aquell mal.
Mal a què la guerra obliga.

Arbres, si poguéssiu parlar!
Parets que fan recordar.
La pluja neteja el passat
amb calma.

Un ocell canta una cançó
dins d'aquella petita cova
que per a ell esdevé amagatall
quan el perill arriba.

Arbres, si poguéssiu parlar!
Parets que fan recordar.
Vergonya d'aquell passat
fa que el cor ens cridi amb força.

Cor 1

No volem el mal de guerres que marquen la gent.
Volem un present sense cicatrius del passat.

Cor 2

Cap guerra, cap guerra fa falta.
Les guerres, les guerres ens marquen.

Molins de Rei. Inici de la Guerra Civil. 1936



Impacte de projectil
de la Guerra Civil que
avui dia encara podem veure
passant pel carrer Jacint
Verdaguer.



Destrucció Enguera, 1936



La primera església de la vila
s'alçà l'any 1209.
Entre els anys 1600 i 1607 va
ser ampliada, però es devia
tornar a quedar petita, perquè
entre els anys 1850 i 1870 es
construí un nou temple en el
mateix lloc que l'anterior.
Durant els esdeveniments
de la Guerra Civil de l'any 1936,
el temple va ser enderrocat,
però al cap de pocs anys es
construí l'actual, el qual va ser
inaugurat el 1945.



Voluntaris de Mallorca. Guerra Civil. 1936.
Plaça dels Països Catalans



Guerra Civil. Lleva del Biberó. 1938

ÉS FESTA MAJOR

(Paco Moreno)

Avui, els carrers són plens de molta gent.
Mocadors taronges i també veig molts barrets.

Si vols venir, hi estàs convidat.
La gent de la nostra vila sempre t'acollirà
i el record del que visquis mai oblidaràs.

TORNADA

I el Camell i l'Entxuscat, junts amb el Cuc pels carrers fan ballar.
Amb el Miquel, Montserrat, Candeleria i Bernat és Festa Major.
Correcuita amb dimonis, diables i amunt, matosers!

Quan som al febrer tot és ben diferent.
L'altra gran festa arriba amb el fred de l'hivern.
Ja rigui o plori, la Candeleria ha arribat.
Les bèsties descansen. Tothom a comprar. No pots estalviar
i el record del que visquis mai oblidaràs.

TORNADA

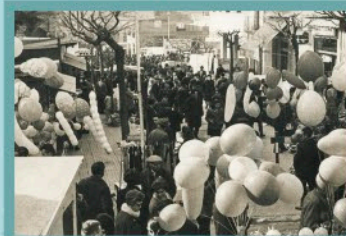
I el Camell i l'Entxuscat, junts amb el Cuc pels carrers fan ballar.
Amb el Miquel, Montserrat, Candeleria i Bernat és Festa Major.
Correcuita amb dimonis, diables i amunt, matosers!

Vine a la Festa!
És Festa Major!

FIRA DE LA CANDELERIA



Fira dels porcs 1910



Anys 60



Terrissaires - Anys 80 - el planter



El planter - 2007



SOC DE MOLINS

(Paco Moreno)

Soc de Molins...
Jo soc d'aquí...
Una vila amb molta història
que encara estem teixint.
Soc de Molins...
Jo soc d'aquí...
Una vila mil·lenària
que ens dona el seu caliu.

El Castellciuró ens mira des de dalt.
Sant Pere Romani no està pas lluny d'aquí.
Rierada, el salt de l'aigua, a Collserola, a passejar.
Fede, Peni i Foment ja han fet els 100 anys.
La Plaça de la Creu abans era el mercat.
Però espera un moment, que una cosa he oblidat.
Ara ho recordo! Et volia comentar
que tu i jo, per a Molins, som el més important.

Soc de Molins...

La Font de la pujada fa molts anys que és allà.
La Casa de la Vila, Ca n'Ametller al costat.
L'església i el mercat, amb els anys han canviat.
Encara hi ha el record d'un gran pont que ens va deixar.
El Palau de Requesens, molta joia ens va donar.
Però espera un moment, que una cosa he oblidat!
Ja està, ja recordo què et volia comentar!
Que tu i jo, per a Molins, som el més important.

La història ens parla i ens demana que entre tots continuem el camí.

Al 1188, la vila començà
a fer-se cada cop una mica més gran.
Els molins van rodar i així ha quedat
en el nostre escut per sempre recordar.
Bèsties, Gegants i el Camell al capdavant,
ens recorden cada any que la vila és important
en festes, tradicions de cultura en general
que emocionen petits i grans.

Soc de Molins...

ESCOLTA'M! CRIDEM JUNTS: SOM DE MOLINS!



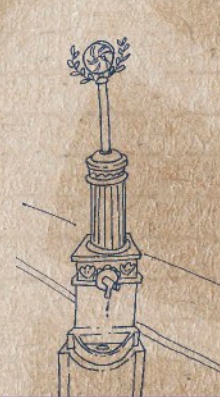
Castellciuró



Sant Pere de Romani



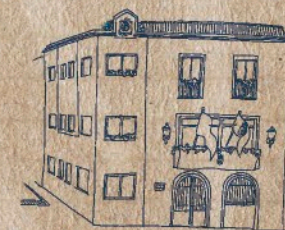
Plaça de la Creu



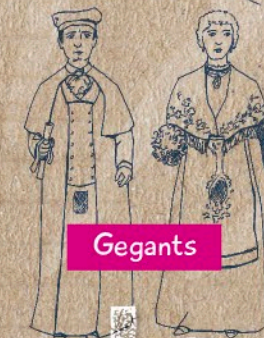
Font de la Plaça de la Vila



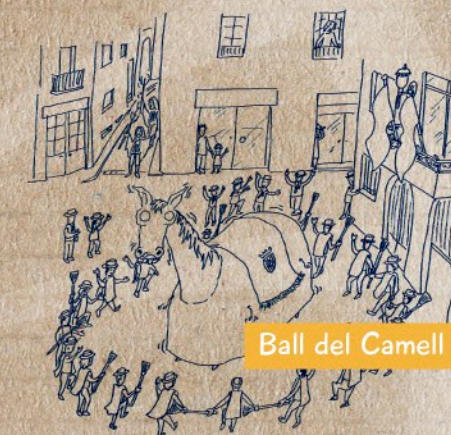
Ca n'Ametller



Casa de la Vila



Gegants



Ball del Camell



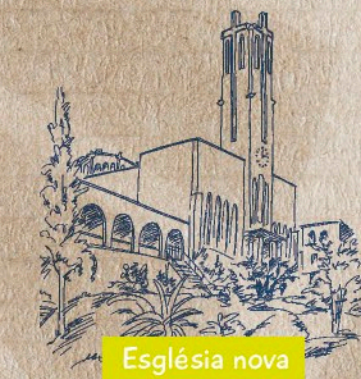
El Pont de Carles III



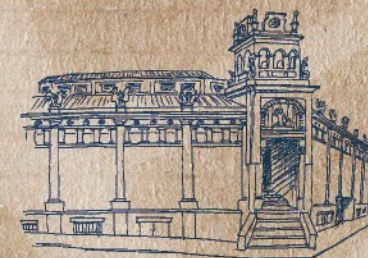
Palau de Requesens



Església vella



Església nova



Mercat Municipal



El Foment



La Peni



La Fede

Som de Molins!

1188 - 2023

Estimades nenes i nens de Molins de Rei,

Si mireu pel forat del pany, trobareu cançons que parlen del passat de la vila, de les lluites i les il·lusions que les àvies i els avis dels vostres pares i mares van viure. Ells van fer possible amb esforç edificis com la Federació, la Peni, el Foment o el Museu, testimonis d'una rica vida cultural i associativa. L'estació i el tren, el Mercat, el desaparegut pont i la carretera, el canal i les antigues fàbriques ens parlen de les activitats econòmiques i del creixement de la vila. La Festa Major i les tradicions ens acosten als moments festius i de celebració col·lectiva. Les cançons també ens recorden moments tràgics, com la Guerra Civil (1936-1939), i dolorosos, com la caiguda del Pont de les Quinze Arcades, el 1971.

El passat no el podem canviar, però amb les nostres accions podem construir el futur, com fa molts segles ho va fer en Bernat el ferrer, el primer molinenc. El que està per venir, el futur, és una responsabilitat col·lectiva, de les persones adultes i dels infants de Molins de Rei. Com diu una de les cançons, "La gent és la força d'un poble". Després de travessar la porta, recordeu que teniu la clau del futur. La vila és l'espai des d'on podem contribuir a fer un món més just. I com que la història la fem entre tots, us convido a ser-ne protagonistes, a continuar les lluites solidàries que varen protagonitzar les generacions passades i a pensar i a actuar per fer de Molins de Rei un espai d'acolliment i de fraternitat. Nens i nenes de Molins de Rei, estimeu la vila i treballeu per millorar-la. El futur és a les vostres mans!

Gemma Tribó Traveria



TU TENS LA CLAU



DEL FUTUR